

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.014/2023/5.

Felperes: Felperes1

(Cím3)

Felperesi jogi képviselő: dr. Magyarády Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: dr. Magyarády Péter ügyvéd)

(Cím10)

Alperes: Alperes1

(cím9)

Alperes jogi képviselője: dr. Molnár Ibolya Paula kamarai jogtanácsos

(cím9)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék, 24.M.70.041/2022/18.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 19.

V é g z é s:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a perfelvétel megismétlésével új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy felperes és alperes másodfokú perköltsége 34.700 (harmincnégyezer-hétszáz) forint – 34.700 (harmincnégyezer-hétszáz) forint, a feljegyzett fellebbezési illeték 277.600 (kétszázhetvenhétezer-hatszáz) forint.

A végzéssel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzésével a Győri Ítéltábla Mf.V.30.003/2021/6. számú ítéletét a Veszprémi Törvényszék 24.M.70.021/2020/13. számú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[2] A Kúria az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés indokolásának [26] bekezdésében rögzítette, hogy az eljáró bíróságok jogkövetkeztetése szerint felperes azonnali hatályú felmondása jogszerű volt, és a felperes által támadott jogerős ítélet jogszerű indokként a határozatok tesztelése körében adott munkáltatói utasítás végre nem hajtását értékelte. E tekintetben a végzés [28] bekezdésében megállapításra került, a perben nem volt vitatott, hogy a munkavállaló a munkáltatói jogkör gyakorlójától a 2019. augusztus 7-én 7 óra 30-kor megtartott reggeli eligazításon szóbeli utasítást kapott a munkáltatói iratok elkészítésével kapcsolatos tesztelési feladat végzésére. Az utasítást e napon 10 óráig kellett teljesíteni. A felperes kérte a munkáltatói utasítás írásba foglalását, a szóbeli utasítás alapján azt nem teljesítette. Megállapítható az is, hogy a tesztelésre vonatkozó szóbeli utasítás írásba foglalására nem került sor a munkáltató részéről. Ennek az alperesi állítás szerint az volt az oka, hogy a tesztelést az adott napon 10 óráig kellett elvégezni, így a munkáltató által később írásban adott utasítás a tesztelésre már nem vonatkozott, a teljesítési határidő már elmúlt, az írásba foglalás okafogyottá vált.

[3] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 22. § (1) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben a Kúria a végzés [29] – [33] bekezdésében kifejtette, hogy a munkavállaló kérésére fennálló munkáltatói írásba foglalási kötelezettség a munkáltatói jognyilatkozatokkal szemben fennálló (általános) érvényességű kellék, amelyből következik, hogy a munkavállalói kérelem alapján alaki (formai) érvényességi kellék keletkezik, amelynek mellőzéséhez az érvénytelenség jogkövetkezménye fűződik, hiszen a jognyilatkozat alaki hibájáról van szó. Az Mt. 29. §-a rendelkezik az érvénytelenség jogkövetkezményeiről és annak (4) bekezdése rögzíti, hogy érvénytelen egyoldalú jognyilatkozatból jogok és kötelezettségek nem származnak. E rendelkezés mellett az Mt. 54. §-a az egyoldalú munkáltatói jognyilatkozatok egyik fajtájának, a munkáltatói utasításnak tartalmi vagy alaki hibájához, érvénytelenségéhez különös jogkövetkezményeket kapcsol. Ez a munkavállaló utasítás teljesítésének megtagadására való joga az Mt. 54. § (2) bekezdése alapján. Az adott esetben a szóbeli munkáltatói utasítást felhívás ellenére nem foglalták írásba, így az munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütközik. Ennek megfelelően megállapítható, hogy az Mt. 29. § (4) bekezdése és 54. § (2) bekezdése egymás mellett alkalmazandó akkor is, ha az Mt. a munkáltatói utasítások alaki vagy tartalmi hibájával összefüggésben az utasítás érvénytelenségének fogalmát kifejezetten nem használja.

[4] A Kúria az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [34] bekezdésében kifejtette azt is, hogy az ügy megítélését ezen túlmenően egyéb körülmények is befolyásolják. Nem maradhat értékelés nélkül az a körülmény, hogy a felek magatartása megfelel-e az Mt. általános magatartási követelményei körében rögzített elvárásoknak. Az Mt. 6. § (1) bekezdése előírja, hogy a munkaszerződés teljesítése során úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A szóbeli utasítás írásba foglalásának teljesítése tekintetében is alkalmazni kell ezt a rendelkezést. Az iratokból az tűnik ki, hogy a 2019. augusztus 7-én 7 óra 30-kor megkezdődött eligazításon azt közölte a szolgálatvezető, hogy az utasítást legkésőbb 10 óráig teljesíteni kell. A körülmények alapos feltárása alapján állapítható meg az, hogy a 10 órai határidőig elvárható volt-e a munkáltatótól, hogy a felperes által jelzett utasítást írásba foglalja, továbbá, hogy a határidő elmúltával az írásba foglalás már okafogyottá vált-e vagy sem. Amennyiben határidőben a szóban adott utasítás érvényes jognyilatkozatban való megtétele nem volt elvárható, a munkavállalónak a szóban adott utasítást kellett volna teljesítenie az Mt. 6. § (1) bekezdéséből következően. A munkáltatói utasítások esetén is az általános magatartási szabályok szerint kell eljárni. Értékelni kell azt a körülményt, hogy a felperes foglalkoztatására milyen munkakörben került sor, a munkáltatói utasítás munkaköri feladatai közé tartott-e vagy sem és a feladatot tudta-e teljesíteni. A per iratanyagában fellelhető munkaszerződésben megjelölt munkakör eltér a munkaköri leírásban szereplő munkakör megjelölésétől, a felperes kereseti kérelme ellenére azonban ennek az ellentmondásnak a feloldására nem került sor. A felperes állította, hogy nem rendelkezett a szükséges ismeretekkel e feladat ellátásához, nem használta a programot, ilyen jellegű határozatot korábban nem készített, nem volt alkalmas a tesztelésre, a táblázatot nem bocsátották rendelkezésére. Az Mt. 6. § (1) bekezdésében előírtak sérülhetnek akkor is, ha a munkavállalót a munkáltató olyan szolgáltatásra kötelezi, amelynek ellátására nyilvánvalóan képtelen lenne.

[5] A Kúria az Mfv.IV.10.114/2021/5. végzés [35] bekezdésében akként foglalt állást, hogy a bíróság nem oldotta fel az utasítás végrehajtásának megtagadásával összefüggésben a felperes nyilatkozata és a tanúk vallomása közötti ellentmondást, valamint a perben az alperes nem adott magyarázatot arra sem, hogy az emlékeztető tartalmát a többi alkalmazottól eltérően a felperes miért nem ismerhette meg.

[6] Az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [36] bekezdése szerint az azonnali hatályú felmondás indokolása az utasítás megtagadásán túl a felperes terhére róta azt is, hogy korábban is hivatkozott arra, hogy a kapott utasítással összefüggő tevékenység nincs a munkaköri leírásában. Az alperesi hivatkozással szemben nem került feltárára a tényállás a tekintetben, hogy a felperes az Mt. 22. § (1) bekezdés második bekezdése szerinti munkavállalói jogot rendeltetésellenesen gyakorolta-e vagy sem. Az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [37] bekezdése szerint a szükséges bizonyítási eljárás nem került lefolytatásra a tekintetben sem, hogy az alperesi állítás szerint a felperes az Mt. 78. § (1) a) pontjában rögzített kötelezettségszegésén túl egyébként olyan magatartást tanúsított, amely bizalomvesztést eredményezett a munkáltatónál.

[7] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által feltárt és a másodfokú bíróság által döntése alapjául elfogadott tényállás hiányos, ellentmondásos és iratellenes megállapításokat tartalmaz, azokból nem lehet következtetni arra, hogy az Mt. 78. § (1) a) és b) pontjában rögzített feltételek a perbeli esetben fennálltak-e vagy sem. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 424. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság határozatára is

kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[8] Az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [39] bekezdésében foglaltak szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak meg kell vizsgálnia azt, hogy az azonnali hatályú felmondásban említett kötelezettségszegések a perbeli esetben megvalósultak-e vagy sem. E körben tájékoztatni kell a feleket a bizonyítási teher alakulásáról, meg kell állapítani, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó munkáltatótól az elvégzendő feladat jellegére, mennyiségére figyelemmel elvárható volt-e, hogy a tesztelésre vonatkozó szóbeli utasítását rövid időn belül írásba foglalja vagy a felperesnek a szóbeli utasítást kellett volna teljesítenie az Mt. 6. § (1) bekezdésére figyelemmel. Fel kell tártani, hogy a felperes munkakörére, munkaköri feladataira, végzettségére, gyakorlatára, ismereteire figyelemmel képes volt-e teljesíteni a szóbeli utasítást vagy sem. Vizsgálni kell, hogy a felperes magatartása alkalmas volt-e a vezetői tekintély jelentős mértékű csorbítására, cselekménye alkalmas volt-e arra, hogy a munkáltató a belé vetett bizalmat elveszítse-e. Olyan súlyú volt-e a felperesi kötelezettségszegés, amely miatt a jogviszony a továbbiakban nem tartható fenn. A teljeskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően kerül a bíróság abba a helyzetbe, hogy megállapítsa a tényállást és dönten tudjon arról, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdésében megjelölt feltételek fennálltak-e és jogszerűen szüntette-e meg az alperes a felperes munkaviszonyát.

[9] Az elsőfokú bíróság a Kúria Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzését a feleknek kézbesítette, és a 24.M.70.041/2022/2. végzésével 2022. szeptember 15. napjára tárgyalást tűzött ki, amelyre a feleket, illetve képviselőiket az érdemi tárgyalásra szóló idézéssel idézte.

[10] Az elsőfokú bíróság a 24.M.70.041/2022/3. számú végzésében az alperest 15 napos határidő biztosításával nyilatkozattételre hívta fel, amelyre az alperes nyilatkozatát 2022. június 24-én a 24.M.70.041/2022/4. számú beadványban előterjesztette, illetve ahhoz okirati bizonyítékokat is csatolt.

[11] Az elsőfokú bíróság a 2022. szeptember 15-i tárgyaláson a 24.M.70.041/2022/7. számú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint tájékoztatást adott a feleknek a Pp. 220. § (1) bekezdéséről, az utólagos bizonyításról, továbbá a tárgyalás elhalasztásával végzéssel elrendelte a perfelvétel kiegészítését a Pp. 222. § (1) és (2) bekezdése alapján a felperes munkaszerződés-módosítása létrejöttének vizsgálatára és a 2019. augusztus 7-én elhangzott utasítás tartalmára, címzettjére vonatkozóan.

[12] Az alperes a 2022. szeptember 27-én 8. sorszám alatt előterjesztett beadványában nyilatkozott a 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt felhívásokra és további okirati bizonyítékokat csatolt.

[13] Az elsőfokú bíróság a 24.M.70.041/2022/9. számú végzésében az alperes által csatolt, 2019. március 4-i elektronikus aláírással ellátott munkaszerződés-módosítás vonatkozásában tájékoztatta a feleket a bizonyítási kötelezettségről és a bizonyítási teherről. Az alperes a bíróság felhívására a 2022. november 2-án 24.M.70.041/2022/11. számú beadványában nyilatkozott és okirati bizonyítékokat csatolt.

[14] Az elsőfokú bíróság 2022. november 10-ére tárgyalást tűzött, amelyre érdemi tárgyalásra szóló idézéssel a feleket megidézte. A tárgyaláson az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott meg, a bizonyítás felvételét követően tájékoztatta a feleket a bizonyítási kötelezettségről a bizalomvesztésre alapított felmondási ok körében. A 13. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltak szerint az alperesnek a felmondás valóságára, okszerűségére vonatkozóan valamennyi felmondási ok tekintetében bizonyítási érdeke fennáll. Az elsőfokú bíróság felhívása szerint az alperesnek kell megjelölni a bizalomvesztés alapjául szolgáló felperes által tanúsított magatartást, annak hozzávetőleges időpontját és erre is kiterjed az alperes bizonyítási érdeke, és ezen okok tekintetében az okirati-, illetőleg a tanúbizonyításra.

[15] Az elsőfokú bíróság a tárgyalás elhalasztásával a 24.M.70.041/2022/13. végzésében felhívta az alperest, hogy valamennyi okirati bizonyítékát 15 napon csatolja és nyilatkozzon arra, hogy a szolgálatvezető részéről elvárható volt-e az utasítás írásba foglalása a felperesek kérésének megfelelően az adott tervezetek elkészítése kapcsán. Erre vonatkozóan tanúbizonyítási indítványát az alperes fenntartja-e, a bejelentett tanú a további felmondási okra nyilatkozni tud-e annak okán, hogy a bizalomvesztésre alapot adó felmondási okot a bíróságnak a felmondást megelőző 1 éves időszakban kell vizsgálnia. Alperes ezért fentieknek megfelelően azt is jelentse be, hogy tanúbizonyítási indítványát mely tényre, mely felmondási okra vonatkozóan jelenti be. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság felhívta a felperest, hogy a Pp. 222. § (1) b) pontja alapján további okirati bizonyítékot csatolhat az állításai alátámasztására, különösen a KIRA ügyintéző munkakörben ellátandó feladataira, az annak kapcsán adott munkáltatói utasításokra vonatkozóan.

[16] A bíróság felhívására az alperes a 24.M.70.041/2022/14. számú beadványban terjesztette elő nyilatkozatát, míg a felperes a 24.M.70.041/2022/16. számú előkészítő iratban nyilatkozott, illetve pótlólag 2022. december 5-én okirati bizonyítékokat is csatolt.

[17] Az elsőfokú bíróság 2022. december 13-án folytatólagos tárgyalást tartott, amelyen tanúmeghallgatásra került sor, illetve a tárgyalás berekesztését követően ítéletet hozott.

[18] Az elsőfokú bíróság a 21.M.70.041/2022/18. számú ítéletével a keresetet elutasította és megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli, valamint kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 146.755 forint perköltséget.

[19] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével arra vont következtetést, hogy a felperes a szóbeli utasításnak megfelelő munkavégzés elmulasztásával kötelezettségszegést valósított meg, amellyel összefüggésben az alperes megalapozottan alkalmazta az azonnali hatályú felmondást. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megalapozott az alperesnek a vezetői tekintély megsértésére történő hivatkozása is.

[20] A felperes a törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és kötelezze az alperest 3.460.183 forint, valamint ezen összeg után 2019. augusztus 15-étől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. A felperes ezen túlmenően előterjesztette perköltség iránti igényét is az ügyvédi munkadíj tekintetében.

[21] A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság az osztott perszerkezet teljes ignorálása mellett folytatta le a megismételt eljárást, amely szabálysértés az ügy érdemére súlyosan kihatott. Álláspontja szerint a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak megsértése, illetve a perfelvétel teljes hiánya miatt a megismételt eljárás nem volt szabályszerű. A Kúria végzésének indokolásából megállapítható, hogy az új eljárást a perbeli esetben a perfelvételi szakban kellett volna elkezdni, mivel a bíróságnak tájékoztatást kellett volna adnia a bizonyítási teherről az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [39] bekezdésében foglaltak alapján. Ennek ellenére a fellebbezéssel támadott ítélet olyan megismételt eljárásban született, amelyben nem volt perfelvétel. A felperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a feleket az ügyben érdemi tárgyalásra idézte, továbbá kizárólag az alperest hívta fel végzésében, hogy a Kúria végzésében foglalt tények tekintetében nyilatkozatot tegyen, azaz az elsőfokú bíróság kizárólag az alperest hívta fel további tényállítások megtételére és bizonyítékok csatolására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Kúria végzésének [39] bekezdésében foglaltakat megsértette azzal, hogy nem a perfelvételi szakban kezdte meg a megismételt eljárást, amely eljárási szabálysértés az ügy érdemére kihatott, mivel a jogvita kereteit a bíróság a Pp. 183. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben, a perfelvétel hiánya miatt, nem állapította és nem is állapíthatta meg. Kifejtette, hogy a bizonyítási terhet – a perfelvétel funkciójából adódóan – a perfelvétel során kell megadnia a bíróságnak, ebből kifolyólag az elsőfokú bíróság nem a Kúria irányutatásának megfelelően kezdte meg a megismételt eljárást.

[22] A felperes a Pp. 220. §-ára figyelemmel hivatkozott arra, hogy az érdemi tárgyalási szakban bizonyítási eszköz vagy bizonyítási indítvány csak utólagos bizonyítás keretében, a törvényben meghatározott módon és határidőben terjeszthető elő, míg a Pp. 220. §-nak a megsértésével előterjesztett bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt a bíróság figyelmen kívül hagyja. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a 7. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltak szerint jogszabálysértően adott tájékoztatást a Pp. 220. § (1) bekezdéséről és az utólagos bizonyításról. Mivel az alperes a megismételt eljárásban nem hivatkozott az utólagos bizonyítás szabályaira, illetőleg utólagos bizonyítás keretében nem terjesztett elő perrendszerűen bizonyítási indítványt, a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján a csatolt bizonyítékokat és bizonyítási indítványokat a bíróságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag őt hívta fel arra, hogy jelölje meg, mi alapján terjeszt elő bizonyítási indítványt és csatol bizonyítékot utólagos bizonyítás keretében az érdemi szakban, amely tény álláspontja szerint felveti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljárás követelményének megsértését is. Megjegyezte, hogy a Pp. 220. § (1) b) pontjára kizárólag azért hivatkozott, mert az elsőfokú bíróság nem fogadta el azon előadott álláspontját, hogy az utólagos bizonyítás szabályaira a perfelvételt lezáró végzés hiányában nem tud egyik fél sem hivatkozni. Álláspontja szerint, ha a perfelvétel nem volt teljeskörű, az szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezésére ad alapot.

[23] Mivel nem volt perfelvételi szak a megismételt eljárás során, perfelvételt lezáró végzést sem hozott a bíróság, így utólagos bizonyítási indítványt egyik fél sem tudott előterjeszteni perrendszerűen, illetve a bíróság sem tudott az eljárási szabályoknak megfelelően perfelvétel-kiegészítést lefolytatni. Az elsőfokú bíróság 7. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint elrendelt perfelvétel-kiegészítése a Pp. 222. §-ába ütközik, és az elsőfokú bíróság eljárása több okból kifolyólag is jogszabálysértő. Hivatkozott e körben arra, hogy a perfelvétel kiegészítésére a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően

akkor kerülhet sor, ha a felperes vagy az alperes a Pp. 215-216. §-okban foglalt feltételek fennállása esetén a Pp. 217. §-ának megfelelő kérelmet terjeszt elő. Jelen eljárásban egyik fél sem terjesztett elő keresetváltoztatás vagy ellenkérelem-változtatás iránti kérelmet, illetve a bíróság perfelvételt lezáró végzést sem hozott. Mivel nem volt olyan perceselemény, ami a perfelvétel-kiegészítés alapjául szolgálna, azt a bíróság önkényesen rendelte el. Megjegyezte, hogy a perfelvétel kiegészítését kereset-, vagy ellenkérelem-változtatás engedélyezéséről hozott végzésben kell elrendelni, továbbá a bíróság a kiegészítő perfelvétel módját sem határozta meg és nem állapítható meg az sem, hogy kit tekintett a bíróság változtatással élő félnek, és ezért ellenfélként kit kellett volna felhívnia arra, hogy megfelelő határidőn belül a perfelvételi nyilatkozatát terjessze elő. Ezen túlmenően a „perfelvétel-kiegészítés” nem terjed ki teljeskörűen azokra a kérdésekre, amelyeket a Kúria végzése érint. Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási teherre vonatkozó szűk körű tájékoztatása a Pp. 6. §-ába és a 237. §-ába is ütközött, mert az elsőfokú bíróság a tájékoztatási kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget.

[24] A megváltoztatás iránti fellebbezési kérelem tekintetében a felperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás téves és hiányos, továbbá az ítélet a bizonyítékok értékelése következtében sérti az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint a szóbeli utasítás megtagadására vonatkozó felmondási ok nem valós, mivel a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy miután kérte az utasítás írásba foglalását, a szolgálatvezető a tesztelési feladatra vonatkozó utasítás címzettjét tanú3 változtatta meg. Kérte e tekintetben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosítását, illetve ehhez igazodóan a jogi indokolás korrigálását. Hangsúlyozta, hogy miután az utasítás címzettje megváltozott, nem volt teljesítési kötelezettsége a tesztelés körében, illetve, miután a teljesedés tanú3 által végbement, részéről a tesztelésre vonatkozó utasítás megtagadásában megnyilvánuló kötelezettségszegés sem valósulhatott meg. Vitatta továbbá az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint a szolgálatvezetőnek nem volt ideje az utasítás írásbafoglalására. Megállapítható továbbá, hogy nem kapott táblázatot a tesztelés elvégzéséhez, továbbá tanú4 alosztályvezető tanúkénti meghallgatása során akként nyilatkozott, nem emlékszik, hogy a felperes megtagadta-e a számára adott bármelyik utasítást. Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy tanú5 vezetői tekintélyét megsértette, ezért ezen felmondási ok sem valós. A bírói gyakorlat szerint a trágár beszédstílus, az ordibálás, a megengedhetetlen hangnem, az agresszív viselkedés az a magatartás, amely jellemzően megalapozhatja a vezetői tekintély csorbításával indokolt jogviszonyt megszüntető munkáltatói intézkedést, ilyen magatartást azonban ő nem tanúsított. A bizalomvesztésre és a korábbi magatartásra történő alperesi hivatkozás tekintetében kifejtette, hogy ezen felmondási indok a világosság követelményének nem felel meg. Az elsőfokú bíróság sem határozta meg, hogy milyen tényeket, folyamatos kötelezettségszegéseket értékelt e körben. Az elsőfokú ítélet sérti az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglaltakat azért is, mert az alperes nem több indokot jelölt meg a felmondás indokolásában, hanem ugyanazon tényállás tekintetében egyszerre hivatkozott a minősített kötelezettségszegés és az objektív lehetetlenülés fordulatra. Hangsúlyozta továbbá, hogy sem a minősített kötelezettségszegés, sem az objektív lehetetlenülés tényállása nem valósult meg.

[25] A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás téves és hiányos, a bizonyítékok értékelése sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését. A munkakörére, valamint a tesztelési feladat kiemelt jelentőségére vonatkozó ténymegállapítás iratellenes, illetve az elsőfokú bíróság okszerűtlenül értékelte a tanúvallomásokat is. tanú5

tanúvallomását az elsőfokú bíróság a tényállás alapjául fogadta el, azonban a tanúvallomás hiteltelenségét a perben rendelkezésre álló bizonyítékok igazolják.

[26] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte a jogtanácsosi munkadíj tekintetében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból megfelelő jogkövetkeztetés levonásával utasította el a keresetet. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem megalapozatlan, mivel a bírósági eljárásban nem merült fel olyan, az ügy érdemére kiható lényeges szabálysértés, amely indokoltá tenné az eljárás megismétlését. A megismételt eljárás nem minősül új pernek, hanem az a korábbi folytatása, ezért a kitűzött tárgyalás nem értékelhető a per első tárgyalásának.

[27] A megváltoztatás iránti kérelem tekintetében kifejtette, hogy a tesztelésre vonatkozó szóbeli utasítás címzettje nem változott meg, mivel a felperes egy címzett jognyilatkozatot kapott a szolgálatvezetőtől, amely a közléssel hatályosult, így az csak a felperes hozzájárulásával lett volna módosítható vagy visszavonható. Ebből következően tanú3 nem a jognyilatkozat visszavonása vagy módosítása következtében lett a jognyilatkozat egyedüli címzettje, hanem azért, mert a felperes kijelentette, hogy ezt a feladatot nem tudja elvégezni. Álláspontja szerint a vezetői tekintély megsértése tanú1 és tanú2 tanúvallomására figyelemmel bizonyított.

[28] A felperes fellebbezése megalapozott.

[29] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) a) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson bírálta el.

[30] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában, illetve a 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, azonban az elsőfokú bíróság a Kúria Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzésével elrendelt megismételt eljárás során az eljárás lényeges szabályainak megsértésével járt el.

[31] A Pp. 424. §-a tartalmazza a felülvizsgálati eljárásban hozott határozatokra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

A Pp. 424. § (4) bekezdése szerint, ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad.

A Pp. 424. § (6) bekezdése alapján új eljárásra utasítás esetén a tárgyalás a Kúria határozatának ismertetésével, a Kúria határozatában meghatározott perszakban kezdődik; a bíróság a továbbiakban a rá nézve irányadó szabályok szerint folytatja le az eljárást.

[32] A Pp. 424. § (4) és (6) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása esetén a Kúria a hatályon kívül helyező végzésben azt is meghatározza, hogy az eljárást a perfelvételi vagy az érdemi tárgyalási szakból kell

folymatni és a hatályon kívül helyezést követően a megismételt eljárás a Kúria határozatában meghatározott perszakban kezdődik.

[33] A perbeli esetben a Kúria az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés [39] bekezdésében a megismételt eljárásra vonatkozó utasításként meghatározta, hogy az elsőfokú bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy az azonnali hatályú felmondásban említett kötelezettségzegések a perbeli esetben megvalósultak-e vagy sem, és e körben tájékoztatni kell a feleket a bizonyítási teher alakulásáról. A Kúria a végzés indokolásában részletesen megjelölte azokat a körülményeket, amelyeket a megismételt eljárás során a bíróságnak vizsgálnia kell, és rögzítette, hogy csak a teljeskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően kerül a bíróság abba a helyzetbe, hogy megállapítsa a tényállást, és dönten i tudjon arról, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdésében megjelölt feltételek fennálltak-e és jogszerűen szüntette-e meg az alperes a felperes munkaviszonyát.

[34] Mivel a Kúria által megjelölt körben a Pp. 183. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételre és a bizonyítási indítványok előterjesztésére a Pp. szabályai szerint a perfelvételi szakban kerülhet sor, az Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzés indokolásának értelmezése alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárást a perfelvételi szakban kellett megkezdenie.

[35] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megismételt eljárása tekintetében megállapította, hogy azt az elsőfokú bíróság nem a Kúria által meghatározott perfelvételi szakban kezdte meg. A fellebbezésben a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp.-nek a perfelvételre vonatkozó szabályait a megismételt eljárásban mellözte, azokat nem alkalmazta és ebből következően a perfelvételt sem zárta le a Pp. 194. § (1) bekezdése szerint.

[36] A másodfokú bíróság egyetértett azon fellebbezési érveléssel is, hogy a perfelvételt lezáró végzés meghozatalának hiányában a Pp. 220. §-a szerinti utólagos bizonyítás feltételei nem álltak fenn a perben, amelyből következik az is, hogy a Pp. 220. § (7) bekezdése értelmében a Pp. 220. § (1)-(6) bekezdésében rögzített rendelkezésekkel ellentétesen előterjesztett bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt a bíróságnak figyelmen kívül kell hagynia.

[37] Az elsőfokú bíróságnak a perfelvétel kiegészítésével kapcsolatos eljárása tekintetében a másodfokú bíróság megállapította, hogy Pp.-nek a perfelvétel kiegészítésére vonatkozó, a Pp. 222. §-ában rögzített jogszabályi rendelkezései szintén nem voltak alkalmazhatóak a perbeli esetben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perfelvétel kiegészítésére kizárólag az érdemi tárgyalási szakban kerülhet sor a Pp. 222. § (1) bekezdése értelmében a kereset, illetve ellenkérelem-változtatás, továbbá a keresetkiterjesztés iránti kérelem engedélyezése esetén.

[38] Az elsőfokú bíróság fentiek szerint részletezett jogszabálysértő eljárása az ügy érdemi eldöntésére kihatott, hiszen a felek a megismételt eljárásban – a Kúria kötelező utasítása ellenére – a Kúria Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzésében meghatározott körben nem kerültek abba a helyzetbe, hogy perfelvételi nyilatkozataik – tényelőadásai, illetve

bizonyítási indítványaik – előterjesztésével a jogvita kereteit a perfelvétel során meghatározzák.

[39] A jogvita kereteinek a Kúria végzésében írtaknak megfelelő meghatározása, illetve a perfelvétel lefolytatása és a perfelvétel lezárása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése a másodfokú eljárásban nem volt orvosolható. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 381. §-ának alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a perfelvétel megismétlésével új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[40] A másodfokú bíróság a Pp. 386. § (2) d) pontja szerint rögzíti, hogy az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárást a perfelvételi szaktól kell folytatnia a Kúria Mfv.IV.10.114/2021/5. számú végzésében adott utasításnak megfelelően, és csak a perfelvételi nyilatkozatok megtétele után, a perfelvétel Pp. 194. §-a szerinti lezárását követően tartható az ügyben érdemi tárgyalás.

[41] A másodfokú bíróság a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy mind a felperesnek, mind az alperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárással összefüggésben 34.700 - 34.700 forint perköltsége merült fel az ügyvédi munkadíj, illetve a kamarai jogtanácsosi munkadíj tekintetében, míg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illeték 277.600 forint. A Pp. 386. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság határoz a megismételt eljárás során.

[42] A végzés ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2023. május 16.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Barna Sára s.k.
előadó bíró

Dr.Mózsa Gábor s.k.
bíró